

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 25/2019-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou Zahoráková & Partners, s. r. o., Krasovského 13, Bratislava, za ktorú koná advokátka Mgr. Renáta Zahoráková, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv garantovaných čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 z 9. júla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) upovedomením generálneho prokurátora

Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 z 9. júla 2018 (ďalej aj „upovedomením generálneho prokurátora“ alebo „napadnutým upovedomením“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že proti uzneseniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej č. k. XII/2 Gv 270/17/1000-13 z 22. januára 2018 (ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa) sťažovateľ 20. apríla 2018 podal generálnemu prokurátorovi návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Listom č. k. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 z 9. júla 2018 generálny prokurátor sťažovateľovi oznámil, že jeho návrhu z 20. apríla 2018 na zrušenie uznesenia prokurátora a uznesenia vyšetrovateľa nevyhovelo, pretože nezistil porušenie zákona odôvodňujúceho postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku.

3. V sťažnosti sťažovateľ zrekapituloval priebeh konania, rozobral skutkové i právne okolnosti veci, odôvodnil doterajšie nesprávnosti v postupe orgánov činných v trestnom konaní, ponúkol vlastné zhodnotenie prípadu a tiež uviedol, že *„... generálny prokurátor pri posudzovaní jeho návrhu na preskúmanie postupu prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zo dňa 20.04.2018 a zo dňa 16.05.2018, kedy doložil do spisu znalecký posudok ako uplatnenie jediného mimoriadneho opravného prostriedku v prípravnom konaní, postupoval svojvoľne, arbitrárne a nepreskúmateľným spôsobom, ktorý nemá oporu v zákone a je v rozpore s ústavným právom sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. právom účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na také právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom ochrany, ktoré majú pre vec podstatný význam...“*

Tým, že generálny prokurátor sa nijako nevysporiadal so skutočnosťou, že o sťažovateľovej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, prokurátor rozhodoval na podklade, ktorý mu nebol nijako sprístupnený, generálny prokurátor zasiahol aj ústavné právo sťažovateľa podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby, medzi ktoré právo patrí aj právo oboznámiť sa so všetkými dôkazmi o

skutočnostiach, ktoré sa mu kladú za vinu a medzi ktoré právo patrí aj právo mať možnosť byť oboznámený so všetkými dôkazmi, ktoré tvoria podklad pre rozhodovanie orgánu činného v trestnom konaní. ... Navyše, ak sa generálny prokurátor pri svojom rozhodovaní o tom, že návrhu sťažovateľa nevyhoví, stotožnil s postupom prokurátora ohľadom znaleckého posudku znaleckej organizácie [REDAKOVANÉ] ktorého obsah, tak ako uviedol sťažovateľ, mu nebol známy a tento dôkazný prostriedok ani nebol súčasťou argumentácie vyšetrovateľa a ani súčasťou spisu, potom takáto skutočnosť je zrejším porušením jeho práva na obhajobu a na kontradiktórne vedenie trestného konania aj v tomto štádiu trestného konania. Takýto exces zo strany prokurátora, ktorému prisvedčil aj generálny prokurátor je v hrubom rozpore so základnými zásadami trestného konania a zjednanie nápravy si podľa sťažovateľa vyžaduje zásah ústavného súdu.

Osobitne sťažovateľ poukazuje na to, že ak generálny prokurátor sa odmietol zásadným spôsobom vysporiadať so znaleckým posudkom predkladaným sťažovateľom, tento nijako nevyhodnotil, hoci bol vyhotovený výslovne za účelom predmetného trestného konania a zaoberal sa výlučne problematikou týkajúcou sa objektívnej stránky potenciálneho trestného činu a naopak, dôležitosť prikladal znaleckým posudkom predkladaným údajným poškodeným, resp. poškodenými a tieto vnímal ako základný podklad pre vznesenie obvinenia voči sťažovateľovi, potom postup generálneho prokurátora nie je možné vnímať inak, ako taký, ktorý narušuje princíp rovnosti zbraní na úkor sťažovateľa a ktorý implikuje porušenie práva sťažovateľa na obhajobu.

Sťažovateľ má za to, že absenciu zákonnej argumentácie generálneho prokurátora je možné považovať za zjavne neodôvodnenú a arbitrárnu a ako taká plne zakladá oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor generálneho prokurátora svojím vlastným...“.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ po predbežnom prerokovaní veci a prijatí sťažnosti na ďalšie konanie navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 zo dňa 09.07.2018 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na obhajobu zaručené čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 zo dňa 09.07.2018 porušené bolo.

3. Upovedomenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. XVI/2 Pz 17/18/1000-14 zo dňa 09.07.2018 v celom rozsahu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

4. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu sťažovateľa, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie

konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 77/05, III. ÚS 198/07).

11. Po oboznámení sa s petitom sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na obhajobu zaručeného čl. 50 ods. 3 ústavy v trestnej veci – v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi uskutočňovaného zatiaľ v predsúdnom štádiu.

12. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní (napr. IV. ÚS 180/09, III. ÚS 46/2011).

13. V obdobných prípadoch ústavný súd vyslovil (IV. ÚS 55/09, IV. ÚS 180/09, III. ÚS 45/2010), že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt.

14. V napadnutom upovedomení sa uvádza: «Obv. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], previedol časť obchodného podielu v spoločnosti [REDAKOVANÉ] na [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] tak, že všetci traja mali rovnaký obchodný podiel. Následne [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] poskytli uvedenej spoločnosti zo svojich súkromných zdrojov úvery v celkovej výške cca [REDAKOVANÉ] so zámerom po získaní bankového úveru kúpiť spoločnosť [REDAKOVANÉ] čo sa aj stalo.

Obv. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], neupozornil [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na existenciu plnej moci z 2. októbra 2015, ktorú ako konateľ spoločnosti [REDAKOVANÉ] udelil splnomocnencovi [REDAKOVANÉ] ešte pred vstupom [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] do tejto spoločnosti.

Na jej podklade a bez súhlasu aspoň jedného z ďalších dvoch konateľov spoločnosti [REDAKOVANÉ] vyžadovaného vtom čase platnou spoločenskou zmluvou, viacerými právnymi úkonmi dosiahol právny stav, kedy namiesto jediného spoločníka spoločnosti [REDAKOVANÉ] sa stal jej majoritným spoločníkom popri spoločnosti [REDAKOVANÉ] - pre tento skutok sa vedie trestné stíhanie v inej trestnej veci.

Na základe protiprávneho stavu uvedeného vyššie sa následne obv. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], dopustil skutku právne- posúdeného ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho podľa § 20, § 14 ods. 1, § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Nestotožnil som sa s Vašou argumentáciou o nepoužiteľnosti znaleckého posudku č. 100/2016 na účely rozhodnutia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. V procesnom štádiu do začatia trestného stíhania nie je obvykle možné exaktne určiť výšku majetkovej škody, pretože procesné úkony možno vykonávať až od začatia trestného stíhania. Je potom na úvahe príslušného orgánu (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), aby v rámci svojho rozhodovania posúdil otázku výšky škody na základe informácií získaných v štádiu pred začatím trestného stíhania, napríklad aj z trestného oznámenia a jeho príloh - práve o tento prípad v tejto veci ide.

Znalecký posudok č. 100/2016 bol vyhotovený oprávnenou znaleckou organizáciou za účelom určenia všeobecnej hodnoty predmetu záložného práva v súvislosti s poskytnutím bankového úveru, a to len niekoľko mesiacov predtým, ako sa stal skutok, pre ktorý je Váš klient obvinený.

Otázkou tohto znaleckého posudku a z neho plynúcich konzekvencií vo vzťahu k výške škody sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal prokurátor ÚŠP v odôvodnení namietaného uznesenia.

S jeho argumentáciou som sa stotožnil, preto naň v podrobnostiach poukazujem.

Treba uviesť, že uvedený posudok bol známy rovnako poškodeným ako aj Vášmu klientovi, keďže tvoril nielen podklad pre poskytnutie úveru bankou, ale Váš klient ho použil aj ako podklad v rámci katastrálneho konania.

Je pravdou, že Váš klient nemal v čase podania sťažnosti k dispozícii znalecký posudok č. 90/2017, to isté platí aj o vyšetrovateľovi PZ v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia.

Na druhej strane, uvedený znalecký posudok žiadnym spôsobom zásadne nezmenil dovtedajšie skutkové zistenia, keďže disproporcia medzi znaleckým posudkom č. 100/2016 a č. 90/2017 je z hľadiska právneho posúdená konania obv. [REDACTED], [REDACTED], prakticky zanedbateľná, aj bez existencie znaleckého posudku č.90/2017 by zistený skutkový stav odôvodňoval len rozhodnutie prokurátora ÚŠP o jeho sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V ďalšom konaní bude nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie za účelom presného určenia výšky škody, a to nielen vzhľadom na skutočnosť, že prvé dva posudky predložené poškodenými zásadne namieta strana obhajoby, ale aj z ohľadom na tretí znalecký posudok z 11. mája 2018č. 624-49/2018 [REDACTED], vyhotovený na základe objednávky, [REDACTED], ktorý do konania predložil obv. [REDACTED], [REDACTED].

Tu treba uviesť, že v rámci konania o Vašom návrhu nebolo možné prihliadať na znalecký posudok z 11. mája 2018č. 624-49/2018 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].

Generálny prokurátor posudzuje zákonnosť právoplatného rozhodnutia alebo predchádzajúceho konania na základe skutkového stavu zisteného dokazovaním vykonaným do dňa vydania sporného rozhodnutia. Nie možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutia na základe skutočností, ktoré objektívne mohli byť známe rozhodujúcemu orgánu v čase vydania rozhodnutia.

Pokiaľ ide o zmluvný záväzok kupujúceho uhradiť záväzky, vzhľadom na ostatnú dohodnutú cenu v zmysle dodajú č.1- [REDAKOVANÉ] je zrejmé, že vzhľadom na prevádzkové výnosy komplexu [REDAKOVANÉ], osobitne potom garážového domu, by kupujúci zrejme nemusel do takých záväzkov investovať prakticky žiadne vlastné finančné zdroje. Na druhej strane, poškodená spoločnosť by prišla o nehnuteľný majetok za úplne iných finančných podmienok ako ho kúpila, takže by došlo k podstatnému zníženiu jej obchodného imania. Nie je teda zrejmé, aký zmysel by predmetná obchodná operácia spočívajúca v prevode nehnuteľného majetku mala pre poškodenú spoločnosť.

S otázkou obchodného záujmu poškodenej spoločnosti sa prokurátor ÚŠP v dostatočnom rozsahu vysporiadal v odôvodnení svojho uznesenia.

Tento záujem je zrejмый už zo samotného skutku kladeného za vinu obv. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], - hroziaca škoda na majetku vo výške najmenej [REDAKOVANÉ] o ktorú by sa majetok poškodenej spoločnosti zmenšil, ak by došlo k dokonaniu činu, a to aj za predpokladu, že by spoločnosť [REDAKOVANÉ] splnila všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o prevode vlastníctva k rozostavaným nebytovým priestorom a iným nehnuteľnostiam a jej dodatku č.1.

Treba prisvedčiť Vašej argumentácii pokiaľ ide o procesný nedostatok - absenciu nezúčastnenej osoby pri výsluchu a [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v dňoch 18. a 19. októbra 2018.

Za také osoby nemožno považovať [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorí boli prítomní pri oboch výsluchoch, pretože zjavne išlo o splnomocnencov, hoci v zápisnici nedopatrením je uvedené, že [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] si nezvolili zástupcov z radov advokátov.

Preto na uvedené výsluchy nebude možné prihliadať ako na dôkaz.

Napriek uvedenému, keďže obsah uvedených výsluchov žiadnym spôsobom nedosiahol ani rozsah rozhodných informácií uvedených v podaných trestných oznámeniach a ich prílohách, niet pochybností o tom, že aj bez nich zistený skutkový stav bol dostatočný na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia.

Bude úlohou vo veci konajúcich orgánov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] znovu vypočuť...

Možno uzavrieť, že zistený skutkový a právny stav v čase vydania namietaných uznesení v rozsahu určenom § 206 ods. 1 Trestného poriadku odôvodňoval vznesenie (zrejme „obvinenia“- poznámka) Vášmu klientovi...

Bude vecou ďalšieho dokazovania postupmi určenými Trestným poriadkom v rozsahu určenom § 2 ods. 10 Trestného poriadku objasniť jednotlivé okolnosti veci významné pre jej posúdenie, a to aj z hľadiska Vami uvádzaných obhajobných tvrdení.»

15. Generálny prokurátor vzal na vedomie podstatu argumentov sťažovateľa vyjadrených v liste z 20. apríla 2018 na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku a zároveň uviedol svoje argumenty, ktoré ho viedli k prijatiu napadnutého upovedomenia. Závery, ku ktorým generálny prokurátor dospel, sa ústavnému súdu nejavia ako svojvoľné a v štádiu prípravného konania neudržateľné, v dôsledku čoho ich teda nemožno považovať za arbitrárne. V tejto súvislosti ústavný súd akcentuje, že mu neprináleží vyjadrovať sa k právnej podstate skutočností, na podklade ktorých bolo vznesené obvinenie sťažovateľa, ani hodnotiť jednotlivé argumenty s cieľom skúmať ich dôvodnosť, resp. to, či (nie)sú postačujúce na záver o trestnoprávnej zodpovednosti postupu vo veci. Úlohou ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti je skúmať iba ústavné kautely postupu orgánov verejnej moci a z nich vyplývajúce závery z pohľadu toho, či neprekračujú rámec ich ústavnej udržateľnosti v konfrontácii so skutkovými a právnymi okolnosťami tejto veci.

16. Ústavný súd zároveň poukazuje na to, že cieľom právomoci ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nie je primárne preskúmať a posudzovať právne názory orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred týmito orgánmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo zisteného skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom

ustanoveným zákonom. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvozené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (m. m. III. ÚS 38/05, III. ÚS 278/06).

17. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (tiež čl. 36 ods. 1 listiny) je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, a to aj postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (návrhom) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumiť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu/návrhu vyhovel (I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06, III. ÚS 443/2017, I. ÚS 514/2017, I. ÚS 15/2017).

18. Podstatu sťažnosti sťažovateľa tvorí jeho nesúhlas s trestným stíhaním, teda s tým, že mu bolo vznesené obvinenie. V obdobných prípadoch ústavný súd už opakovane zdôraznil, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, I. ÚS 314/09). Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú napr. všeobecné súdy ako primárni

ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02), prípadne iné orgány verejnej moci na to určené.

19. Z uvedeného vyplýva, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému a prípadne aj v ďalšom štádiu trestného konania (aj po prípadnom podaní obžaloby) ako obžalovanému právne účinným spôsobom namietať porušenie základných práv a slobôd garantovaných ústavou v predmetnej trestnej veci. Procesné záruky zabezpečujúce zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných súdov (prípadne ochranu pred jej porušením) pritom vyplývajú nielen z II. časti (predsúdne konanie) tretej hlavy prvého dielu (dozor prokurátora), ale aj III. časti (súdne konanie) druhej hlavy (preskúmanie a predbežné prejednanie obžaloby), prípadne šiestej hlavy (odvolanie a konanie o ňom) alebo ôsmej hlavy (mimoriadne opravné prostriedky) Trestného poriadku.

20. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým upovedomením generálneho prokurátora na jednej strane a obsahom sťažovateľom označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny na strane druhej nezistil takú príčinnú súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o jeho porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Ústavný súd sťažnosť odmietol, preto bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami obsiahnutými v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019

